

Udskriftsdato: torsdag den 25. juni 2026

KEN nr 9391 af 23/02/2023 (Gældende)

Udlændingenævnets afgørelse af 23. februar 2023 – Familiesammenføring, ægtefæller – krav om gyldigt nationalitetspas eller anden gyldig rejselegitimation

---

Ministerium: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Journalnummer: FAM/2023/3

Udlændingenævnets afgørelse af 23. februar 2023 – Familiesammenføring, ægtefæller – krav om gyldigt nationalitetspas eller anden gyldig rejsselegitimation

Udlændingenævnet omgjorde i februar 2023 Udlændingestyrelsens afgørelse om afslag på opholdstilladelse til en russisk statsborger, der søgte om familiesammenføring med sin herboende ægtefælle.

Sagens faktiske omstændigheder:

Ansøgeren, der er født i april 1997, og som er russisk statsborger, indrejste i Danmark i oktober 2019 for at søge om (spontan) asyl her i landet. I oktober 2019 fødte ansøgeren ligeledes hendes og referencens fællesbarn i Danmark. I maj 2020 meddelte Udlændingestyrelsen ansøgeren afslag på asyl, hvorefter Flygtningenævnet stadfæstede styrelsens afgørelse i november 2020.

I november 2020 søgte ansøgeren om opholdstilladelse i Danmark under henvisning til samliv med referencen, der er russisk statsborger, og som har opholdstilladelse her i landet som flygtning fra Rusland. I december 2020 blev ansøgeren meddelt ret til at opholde sig her i landet under Udlændingestyrelsens behandling af sagen. I maj 2021 blev ansøgeren og referencen gift i Danmark. I juni 2021 meddelte Udlændingestyrelsen ansøgeren afslag på familiesammenføring med referencen med henvisning til, at hun ikke havde dokumenteret at være i besiddelse af et gyldigt nationalitetspas eller anden gyldig rejsselegitimation, samt ikke havde dokumenteret, at de russiske myndigheder ikke ville udstede pas til hende, jf. udlændingelovens § 39, stk. 1.

I juli 2021 meddelte Udlændingenævnet klagen opsættende virkning, således at ansøgeren havde ret til at opholde sig i Danmark under nævnets behandling af klagesagen. I oktober 2021 hjemviste Udlændingenævnet ansøgerens familiesammenførings sag til fornyet vurdering i Udlændingestyrelsen. Nævnet henviste i den forbindelse til, at Udlændingestyrelsen burde have vurderet, hvorvidt der var grundlag for at fravige paskravet.

I november 2021 meddelte Udlændingestyrelsen ansøgeren afslag på familiesammenføring med referencen i den af nævnet hjemviste sag med henvisning til, at ansøgeren ikke havde dokumenteret, at det ikke var muligt for hende at få udstedt et nationalitetspas fra de russiske myndigheder. Udlændingestyrelsen vurderede på den baggrund, at ansøgeren dermed ikke havde dokumenteret, at det ikke var muligt for hende at leve op til den grundlæggende betingelse om at være i besiddelse af et gyldigt nationalitetspas eller anden gyldig rejsselegitimation.

I december 2021 meddelte Udlændingenævnet klagen opsættende virkning.

Udlændingenævnets afgørelse:

” Udlændingenævnet finder grundlag for at ændre Udlændingestyrelsens afgørelse.

Udlændingenævnet vurderer således, at ansøgeren ikke på nuværende tidspunkt bør meddeles afslag på familiesammenføring til referencen efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, under henvisning til,

at hun ikke opfylder kravet om at være i besiddelse af et gyldigt nationalitetspas eller anden gyldig rejselegitimation, jf. udlændingelovens § 39, stk. 1.

Udlændingenævnet har lagt vægt på, at ansøgeren har opholdt sig i Danmark siden oktober 2019, hvor hun løbende har haft processuelt ophold under henholdsvis sin asyl- og familiesammenførings sag, hvor hun har boet sammen med sin herboende ægtefælle og deres fællesbarn.

Det er således Udlændingenævnets vurdering, at ansøgeren, referencen og deres fællesbarn har etableret et familieliv, som er beskyttet af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 8.

Udlændingenævnet har i vurderingen af sagen inddraget det forhold, at ansøgeren ikke har fremlagt et gyldigt (udenrigs)nationalitetspas eller anden gyldig rejselegitimation, idet hun blot har fremlagt en kopi af sit russiske indenrigspas, som udløb i 2018.

Udlændingenævnet har endvidere inddraget det forhold, at ansøgeren ikke har fremlagt dokumentation for, at de russiske myndigheder ikke vil udstede et pas eller rejsedokument til hende, indeholdende en begrundelse herfor.

Udlændingenævnet vurderer imidlertid, at Danmark er nærmest til at beskytte familielivet mellem ansøgeren, referencen og deres fællesbarn.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at familien ikke kan henvises til at udøve deres familieliv i Rusland henset til, at referencen har opholdstilladelse i Danmark som konventionsflygtning fra Rusland, som senest i juni 2021, gældende fra september 2021, blev forlænget til september 2023.

Udlændingenævnet har herved også lagt vægt på, at både ansøgeren og referencen er russiske statsborgere, og at ansøgeren ikke har en opholdstilladelse i et andet land.

Udlændingenævnet har i vurderingen af sagen foretaget en afvejning af hensynet til Danmark som stat i forhold til at opretholde en effektiv immigrationskontrol og hensynet til at overholde Danmarks internationale forpligtelser, herunder EMRK artikel 8.

Udlændingenævnet vurderer, at ansøgerens identitet kan fastlægges ud fra hendes tidligere gyldige russiske indenrigspas og hendes gyldige russiske kørekort.

Udlændingenævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at Flygtningenævnet i deres afgørelse fra november 2020 har lagt ansøgerens identitet til grund ud fra ovennævnte dokumenter, idet Flygtningenævnet bl.a. har lagt til grund, at hun er etnisk tjetjener og russisk statsborger.

Udlændingenævnet har endvidere lagt vægt på, at formålet med udlændingelovens § 39, stk. 1, er at kontrollere udlændinges ind- og udrejse af Danmark ved at kunne fastlægge deres identitet.

Udlændingenævnet vurderer i den forbindelse, at formålet med udlændingelovens § 39, stk. 1, er opfyldt, idet ansøgerens identitet er lagt til grund ud fra hendes tidligere gyldige russiske indenrigspas og hendes gyldige russiske kørekort.

Udlændingenævnet har derfor tilbagesendt sagen til Udlændingestyrelsen med henblik på, at styrelsen kan tage stilling til, om de øvrige betingelser for at meddele ansøgeren opholdstilladelse i Danmark er opfyldt. Udlændingenævnet har ikke herved taget stilling til dette. ”

FAM/2023/3